

ಹೀಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಶಿತಿದ್ವನಂತಹ ಅಣ್ಣಿ ದೇವರೆಡ್ಡಿ ಎಳ್ಳಿಸಿ ಹೋರಡಲು ಹೇಳಿದ. ದೇವರೆಡ್ಡಿ ಅಲವಟ್ಟದ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಪೂರ್ವನೇ ಮಾಡಿ ತಾವು ಹೋರಟಿರುಪ್ಪದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಉಂಟಾಗಿ ಗೇಟನ ಬಳಿ ಕಾಯಲು ಹೇಳಿದ. ಜೊತೆಗೆ ಮೂರು ಜನವಾದರೆ ಶಕುನ ಸರಿಹೋಗಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲವಂತೆ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಎರಡು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತರಲಿದರು. ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಲೋಲಿಕೆಯ ವರ್ಣನೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ತನು ಕಪ್ಪು ಅದರೆನು ತಾನೂ ಕಪ್ಪಲ್ಲವೆ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಕೊಟ್ಟಿ ಒಂದಪ್ಪು ತಿಂಡಿ ತಿದ್ದು, ಈ ಕುಡಿದು ಮತ್ತೆ ನೇರ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯದ ಅಂಗಿಯಿ ಬಳಿ ದೇವರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹ ಮಾತಿಗೆ ಕುಶಿತರು. ನರಸಿಂಹ, ಹುಡುಗಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಆಗಬಹುದು ನೋಡಿ ಎಂದು ನುಡಿದ. ದೇವರೆಡ್ಡಿ, ಹುಡುಗಿಗೆ ಹತ್ತಿರತ್ತಿರ ನಲವಟ್ಟ ಆಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ಣಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಕಪ್ಪು. ಬೇಡ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ನೋಡು ಎಂಬಂತೆ ನುಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹ ‘ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೂ ಇವತ್ತಾಗಿದೆ... ಯಿಂಗೇ ವಂತ್ತ ಮಾತಡ್ಡ ಹೊಂದ್ದೆ ಅವನ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದಂಗೆ. ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ ತಿಳ್ಳು’ ಎಂದು ನುಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತನು ಕರ್ತೃದ ದೇವರೆಡ್ಡಿ ‘ಗಂಗಿಗೆ ಎಂತಾ ವಯಸ್ಸಿಲಾ. ತಲಿ ನೇರಿತೂ ಅಂತ ಅದೂ ನೆರೆಯಿತ್ತಾ? ಮುಸಲಿ ಜಿಳಿಕೆ ಮದ್ದ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಅವನೆ ಬೀದಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ನನ ತಮ್ಮ... ಅವನು ಮದ್ದ ಆಗೋ ಪಡುಸು ಚಂದಕರಬೇಕು. ನೋಡಿರು ಎಂತಾ ಪಡುಸು ಹುಡುಕ್ಕಿನಿ ಅಂತ. ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಾದ್ಯ ನೀನೂ ಹುಡುಕು’ ಎಂದು ನುಡಿದು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಬಿಟ್ಟು. ಮನಗೆ ಹೋದವನೆ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ‘ಪಂಗೋ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ ‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತೆ. ನೋಡಕ್ಕೆ ಅಂಗ ಕಾಣ್ಣಿರಬೇಕು’ ಎಂದುತ್ತರಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರೆಡ್ಡಿ ‘ವಿಂಕ ಗೋತ್ತಾಗಲ್ಲ ಸುಮಿತ್ರ. ನಿನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕನ್ನು. ಅಲ್ಲಾಲೆ ನಲವತ್ತಾಗಿಯೋಳ್ಳ ಕಟ್ಟಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಯಂಗ ಮಾಡೋತ್ತಿ. ಮದ್ದ ಆಗೋದೆ ಮಕ್ಕಳ ಹರಕೆ ತಾನೆ. ನೀ ಸುಮಿತ್ರ, ನಾ ಚಂಡಕಿರೋ ಹುಡಗಿನ ನೋಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದು ಗಾದರಿಸಿ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸುಮುಖಾಗಿಸಿದ. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ತನ್ನ ಅಣ್ಣಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುಪ್ಪದೂ ಸರಿ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅವನು ತನ್ನ ಒಳತಿಗಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲವೇ ಎಂದನಿಸಿತಾದ್ದರಿಂದ ಅಯ್ಯು ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ‘ಬಾಲ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನೀಲ ಮುತ್ತಿನ ಮಟೆಯೆ ಲೋಲ ಪ್ರರುಪನ ಇವನು ನೋಡಮ್ಮೆ ತಾಯೇ... ಒತ್ತಿಂದ ಕಳೆಯಿಳ್ಳ ಪ್ರರುಪ ನೋಡಿನ್ನೂ...’ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ಆಚೆ ನಡೆದ.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಒಂದರು ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಒಬ್ಬಿಳಿದ್ದು ಮೆಳ್ಳಿಗಣ್ಣು ಎಂದು ತಿರಸ್ಯಾರಿಸಲಭ್ಯರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಳಿ ತಾನು ಮುದುಕನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆ ಎಂದು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ತಿರಸ್ಯಾರಿಸಿದ್ದು ಉರಿನ ಮಂದಿಯಿಂದ ‘ಲೇ ನಿನ್ನ ಕನ್ನಾರಾತಿನಾಗಿ ಶಿನಿ ಬಂದು ಕೂತವೇ ಅದುಕೆ ನಿಂಕ ಮದುವೆ ಆಗ್ನಿಲ್’ ಎಂದು ರೇಗಿಸುಪ್ಪದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಮತ್ತೂ ಇದಾರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಳೆದವು. ಉರಾರ ಮಂದಿ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಿವರ ಹಿಡಿದು ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಉರಾರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗ್ರಿಗೂ ಶನಿಯೇ ಕಾರಳವೆಂದು ಪರುದನಿಯಲ್ಲ ನುಡಿಯಿತ್ತಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಶನಿಮಹಾತ್ಮೆ ಕಥೆ ಮಾಡಿಸ್ತೇಕು, ಇಲ್ಲಾಂದ್ದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುಪುದಾಗಿ ಹದರಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉರಾರಮಂದಿ ಪರಿಗಳಿಸದೆ ಸಾಗುಪಡದನ್ನು ಈ ಮೋದಲೆ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ‘ಪನಿಲ್ ಪಂಗಿಲ್, ಮೂರೋತ್ತೂ ಇಡ್ದ ಯೇಳಿಕಂಡು ತಿರುಗಾತಾನೆ’ ಎಂದು ಗೊಣಿಕೊಂಡೋ ಬೆಸರಿಸಿಕೊಂಡೋ ನಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿವಸ ದೇವರೆಡ್ಡಿ ಬಿರಬಿರನೆ ಮನಸೀಂಗ ಬಂದವನೆ ‘ಲೇ ಗಂಗ, ಈಬಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯ ಸಿಕ್ಕ ನೋಡು. ಅವನ್ನಾವ ಪೋದ ಬಾಳಾ ಮಂದಿಗೆ ಮಂಡಿದಾಗೆತಂತೆ. ದೋಪಾನ ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಡಿದು ಪರ್ಯಾರ ಕೊಡ್ಡಾನಂತೆ. ನಾವು ನಾಲ್ಕಿಕೆ ವಲ್ಲಾವ. ಲೇ ಇವಳೆ, ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನಿಕೆಲ್ಲ ಬಿರ್ದೆ ಎದ್ದು ದೇವರ್ದೆ ದೀಪ ಅಚ್ಚಿ ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೆ ಮಂಬಿದಾಗ್ಗಿ ಅಂತ ಬೇಡ್ಡೆ’ ಎಂದು ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿಗೂ ಹೆಂಡಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಆಚೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟು. ಗಂಗಿರೆಡ್ಡಿ